

Gyldigheden af Lov Nr. 72 af 23. Februar 1917 om Fastsættelse af Husleje skal jeg bemærke, at der har været og er fremdeles stærkt delte Anskuelser om de Resultater af den gældende Lov, der foreligger, og at Huslejenævnene i flere Tilfælde har truffet Afgørelser, der neppe kan siges at være i Overensstemmelse med Loven. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det mere har beroet paa Misforstaaelser af Loven end paa Villien til at gaa videre, end Loven hjemler. Jeg erkender, at paa dette Omraade, hvor Staten ikke tidligere har ved Lov grebet ind, kan der tages fejl, der er jo givet Oplysning om de forskellige Kommuners Standpunkt til en Forlængelse af Loven, og den højtærede Minister udtalte, at der forelaa en enstemmig Anbefaling af Lovens Forlængelse. Jeg skal dog med Hensyn til Enigheden bemærke, at der jo fra en enkelt Kommunes Side er taget Forbehold. Jeg anser den midlertidige Forlængelse af Loven for rigtig, men kun i de Kommuner, der paa ny fremsætter Ønske derom.

Angaaende Spørgsmaalet om en Appellinstans, foreligger der intet Forslag, ej heller har den højtærede Minister udtalt sig derom ved Lovforslagets Fremsættelse. En saadan Instans er dog fra een Bys Side stillet som en bestemt Betingelse for at ønske Loven forlænget.

Med Hensyn til de foreslaaede Ændringer og Tilføjelser til Loven har jo f. Eks. Københavns Kommunalbestyrelse ikke kunnet anbefale Ændringer, og uden her at komme ind paa en Omtale af de foreslaaede, vil jeg anse det for ganske urigtigt at vedtage Lovforslaget som det foreligger med saa mange Ændringer og Tilføjelser, som den højtærede Minister og Ministeriets Embedsmænd maaske kan hitte Rede i, men som det er vanskeligt for mange af Nævnene og efter min Mening ganske umuligt for de allerfleste Borgere at forstaa. Bliver det her foreliggende Forslag vedtaget, maa Ændringer og Tilføjelser indarbejdes i Loven og denne optrykkes saaledes, at man kan have det hele samlet.

I de Oplysninger, der foreligger fra Boligkommissionen om Boligmangel, er der Tal, som ikke er stemmende med de faktiske Forhold. F. Eks. er der for Aalborgs Vedkommende anført, at der til April Flyttedag 1917 kunde ventes 189 husvilde Familier, men der var i alt kun 56. Fra Boligkommissionens Side har man i sin Tid stillet Forslag om, at man skulde have oprettet Boliganvisningskontorer. Saa vidt mig bekendt, er der ikke i

Aalborg oprettet et saadant Kontor af Kommunen, men derimod tror jeg nok, at Nævnet i Aalborg har et saadant Kontor. Naar der nu rettes Opfordring til de lejlighedssøgende om at melde sig til dette Kontor, naar de ingen Lejlighed har, saa efterkommer de fleste vistnok en saadan Opfordring, men naar de har faaet en Lejlighed, skulde de saa igen melde sig og sige, at de nu ikke manglede nogen Bolig, men det undlader Folk. Og jeg tror ikke, at man ved Lovbestemmelser nogen Sinde kan faa Folk til at gøre det, medmindre der fastsættes Bøde for at undlade det. Heri tror jeg, at Fejlen for Aalborgs Vedkommende ligger; det ved jeg dog ikke, men jeg ved i hvert Fald, at de Tal, jeg har anført for de virkelige Forhold i Aalborg April Flyttedag 1917, er Kendsgerninger. Om lignende Fejl har fundet Sted andre Steder, aner jeg ikke. Min Opfattelse er, som jeg har haft Lejlighed til at udtale her før angaaende Boligmangelen, at det offentlige gennem Bygnings- og Sundhedsautoriteterne skal give de private alle de Lempelser, de kan, og lade det offentlige ved billige Laan, Salg af billige Byggegrunde og Skattelettelser ansøre det private Initiativ til at bygge. Det er det bedste Middel mod Boligmangel. Jo flere Lovbestemmelser om Indskrænkninger i det frie Erhverv der fastsættes, des mere hemmes Byggeriet.

At komme nærmere ind paa Lovforslagets Enkeltheder anser jeg for unyttigt, da Sagen, efter hvad der er mig bekendt, vil blive henvist til et Udvalg, hvori der vil blive Lejlighed til nærmere Forhandling. Jeg anbefaler paa mit Partis og egne Vegne Lovforslagets videre og hurtige Behandling.

Maatte jeg maaske efter de Udtalelser, den højtærede Formand kom med med Hensyn til det andet Forslag, der foreligger, Lovforslaget om Forlængelsen af Gyldigheden af Lov Nr. 193 af 14. April 1917, jfr. Lov Nr. 326 af 22. Juni 1917 om Fremleje af Beboelseslejligheder m. v., bemærke, at det efter det, der foreligger oplyst her, ikke er fra alle Sider, at man har ønsket denne Lov forlænget. Men jeg vil antage, at naar vi faar det tidligere omtalte Lovforslag i et Udvalg, vil det være hensigtsmæssigt, at man lader dette Lovforslag gaa med, idet jeg egentlig ikke kan tænke mig, at det vil volde synderlige Vanskeligheder at blive enig om dette, naar vi i øvrigt kan enes paa et Grundlag, der nærmer sig til de Udtalelser, jeg har anført angaaende det foran nævnte